

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτίτης

ἜΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἄν καὶ βραδέως, ἢ δῆλωσις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐρχομένη εἰς φῶς, καθαίρει ὄντως σήμερον τὸ ἀπαράδεκτον κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν πολλῶν θεωρούμενον ζήτημα τῆς μὴ υπάρξεως εἰδικῆς συνθήκης περὶ τῆς διανομῆς τῶν κατακτηθέντων μερῶν, δυστυχῶς δὲ, ὡς τίθησι τὸ ζήτημα σήμερον ἢ Βουλγαρία περὶ τῆς μὴ συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ διαιτητικὸν ἐν Πετρούπολει συμβούλιον τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, δυσχεραίνεται πολὺ ἢ εὐρεσις τῆς λύσεως τῆς περιπλοκῆς ταύτης, καθ' ὅσον, ἐν ᾗ ἐκλήθη καὶ ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας, ἢ Σερβίας ἀναγκάζεται νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τοῦτο διαβλέπουσα τὴν θέλησιν τῆς Βουλγαρίας, τεινούσης εἰς τὴν διάσπασιν τῆς Σερβικῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος συμπράξεως ἢ συμμαχίας, ἣτις ἀντιβαίνει εἰς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης, ἣν κατήγγειλεν ὁ Πάτρις τῆς Σερβίας ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. Ἐκ δὲ τούτου προκύπτουσι δευτερεύοντα ζητήματα πολυπλοκώτερα τῶν κυρίων τοιούτων, ἢ δὲ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος καθίστησι τὰ Βαλκανικὰ κράτη νευρικώτερα καὶ μᾶλλον πολεμοχαρῆ, ἐν ᾗ ἡ Ῥωσσία συμπράττουσα φανερώς πλέον μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, ὡς διατρανοῖ ἢ τοῦ Τσάρου πρὸς τὸν Σωζόνωφ τελευταία ἐπιστολή, δι' ἧς συγχαίρων αὐτῷ διὰ τὴν ἐν ταῖς ἀυλαῖς τῶν ἄνω Δυνάμεων ἐπιτυχῆ αὐτοῦ δράσιν, διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἀπονέμει αὐτῷ παρρησίαν, διὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, τὴν εὐμενῆ αὐτοῦ συμπάθειαν καὶ βασιλικὴν εὐαρέσειαν. Εἶναι ἄρα φανερόν ὅτι ἡ στάσις αὕτη τῆς Ῥωστικῆς Κυβερνήσεως, οὕτω δρώσης ἀναφανδὸν καὶ ἀνεπιφυλάκτως, δύο τινα ὑποτίθησιν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διαιτητικῆς διευθετήσεως τῶν Βαλκανικῶν διαφορῶν, πρῶτον μὲν τὴν διακαῆ ἐπιθυμίαν τῆς Ῥωσσίας νὰ μὴ διασπασθῇ ἢ Βαλκανικῆ ὁμοσπονδία διὰ τῆς πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως, ἣς ἄγνωστοι καὶ ἀκατάληπτοι τοῖς πολλοῖς αἱ τραγικαὶ καὶ φρικώδεις συνέπειαι ἐν τῇ Βαλκανικῇ, διὰ τῆς ἀναμίξεως καὶ ἑτερογενῶν στοιχείων ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κλίσεως τῆς πλάστιγγος πρὸς τὸ ἠττώμενον μέρος, δεύτερον δὲ, τὴν ἐπίσημον ἐνέργειαν ὡς Δυνάμεως, δυναμένης νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰ Βαλκανικὰ οὐχὶ μόνον δι' ἑαυτῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πλειοψηφούσης μερίδος τῶν Δυνάμεων διὰ, τῆς ἀποκλίσεως τῆς Γερμανίας εἰς τὴν τριπλῆν συνεννόησιν, διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ οὔτε ἡ ἐρμηγεία τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σωζόνωφ, οὔτε ἡ ἐμφάνεισις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς δράσεως μόνης τῆς Ῥωσσίας, ἀν μὴ θεωρηθῇ ἢ ἔγκρισις τῶν πλειόνων Δυνάμεων εἰς τὴν ζητηθεῖσαν ἐπέμβασιν αὐτῆς, δυνάμεθα δὲ πλειοδοτοῦν-

τες νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι βεβαίως ἐξουσιοδοτηθεῖσα ἢ Ῥωσσία ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἤρξατο δρώσα καὶ πιέζουσα τὰ Βαλκανικὰ κράτη νὰ μὴ ἐξωθῶσιν τὰ πράγματα εἰς πόλεμον, ὃν ἀποτροπιάζεται πᾶσα μὲν ἡ Εὐρώπη τελείως, πάντα δὲ τὰ σύμμαχα κράτη, ὀρρωδούντα συζητοῦσι καὶ ἀπομακρύνονται αὐτοῦ, καίτοι εἰς τὸν κίνδυνον αὐτοῦ ἐμπίπτουσι διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν καθ' ἑκάστην. Συμβαίνει δὲ ὅτι εἰς τὴν Ῥωσσίαν διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν πραγμάτων δι' εἰρηνικῶν μέσων, ὅτι πρό τινος καιροῦ συνέβαινε, ὡς εἶδομεν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης, ἣτις ὑπεγράφη βιαίως χάριν λόγων φιλοτιμίας τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ποθούσης νὰ συντελεσθῇ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους αὐτῆς τὸ ἀρξάμενον ἔργον τῆς Βαλκανοτουρκικῆς εἰρηνεύσεως. Καὶ ἰδοὺ βλέπομεν σήμερον ἐπαναλαμβανόμενον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ ἐν Πετρούπολει, ὡς μετὰ ταῦτα θὰ ἴδωμεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸ τῆς οἰκονομικῆς διευθετήσεως. Οὕτω δὲ ἡ τριπλῆ συνεννόησις θὰ φέρῃ εἰς πέρας καὶ τὰ τρία ζητήματα, τῆς εἰρήνης δὲ ὅτι, τῆς διαιτησίας τῆς διανομῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς διευθετήσεως, συνεργούσης τῆς Γερμανίας διὰ τῆς οὐδετέρας μᾶλλον ἢ ἐνεργουῦ ἐπεμβάσεως εἰς πάντα τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα. Ἀπόδειξις δὲ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῆς Ῥωσσίας εἶναι ἢ ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐνθα πιεσθεὶς ὁ Γκέσωφ ὑπ' αὐτῆς, ὅπως φανῇ εἰρηνοφιλος καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διαιτησίαν, ἢ νὰ παραιτηθῇ, ἢ δὲ παραίτησις αὐτοῦ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ὑποχωρητικότητα δὲ αὐτοῦ εἰς τὰς Σερβικὰς ἀπαιτήσεις, ἐν ᾗ τὸναντίον, ἐὰν ἐδήλου τοῦτο ἢ παραίτησις αὐτοῦ, ὡφείλει νὰ διορισθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ τοιοῦτος δὲν εἶναι ὁ Δάνεφ, ὡς εἶναι γνωστὸν, διότι οὗτος ἀντιπροσωπεύων τμημὰ τι τῆς μερίδος Γκέσωφ, ἣν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ συμπράττων τῷ Γκέσωφ. Διορίσθη δὲ ὁ Δάνεφ ὡς ἀνήμων εἰς τὸ Ῥωσόφιλον κόμμα τῆς Βουλγαρίας, οὕτω δ' ἐξευμενίζομένη ἢ Ῥωσσία δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος τὴν συμφέρουσαν αὐτῇ πολιτικὴν ἐνότητα τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἢ εἰς τὸ μέλλον πολιτικὴ ἄμυνα αὐτῶν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν σχεδίων, καθ' ὧν καὶ αὐτῇ ἢ Γερμανία ἤδη ἤρξατο δυσανασχετοῦσα, καίτοι σύμμαχος καὶ φίλη αὐτῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τῶν Συμμάχων κρατῶν. Ἡ εὐστροφος αὕτη μεταβολὴ τῆς Βουλγαρικῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι ἤδη τόσῃ καταφανῆς, ὅσῃ μετ' ὀλίγον τελείως θὰ καταδειχθῇ διὰ τῆς προσεγγίσεως αὐτῆς εἰς τὴν διαιτητικὴν πολιτικὴν τῆς Ῥωσσίας. Πλὴν τῆς ἀνάγκης ταύτης εἶναι καὶ ἢ ἐντελής μόνωσις τῆς Βουλγαρίας ἰσχυρὸς παράγων τῆς ἐκκρεμῶς αὐτῆς δρά-

σεως. Ἄνευ τίνος συμμάχου εὐρεθεῖσα, ἀναγνωρίζουσα καθ' ἑαυτὴν τὴν ἰσχὴν τῆς συνησπισμένης δυνάμεως τῶν ἀντιπάλων, ἔχουσα τὴν ἠττονος μοίρας θέσιν ἐν τῇ ἔριδι τῆς διανομῆς, ἐν ᾗ πάντες περίεξ αὐτῆς ζητοῦσι νὰ ἀφαιρέσωσι τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτῆς, μετανοοῦσα βεβαίως διὰ τὰς παρασπονδίας τῆς πρὸς τοὺς συμμάχους, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ πονηρὰν διαγωγὴν πρὸς τὴν Ῥωμουλίαν, διὰ τὴν αἰσχροὴν αὐτῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν συμπεριφορὰν ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ πολέμου καὶ ἐν τῇ μετὰ τὴν εἰρήνην παρασπονδίᾳ δι' ἀσέμνων καὶ φρικωδῶν ὀργῶν πρὸς τε τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς κατακτηθέντας ὀθωμανοὺς καὶ χριστιανοὺς, καὶ μὴ δυναμένη νὰ πράξῃ ἄλλως ἢ ὡς πάντοτε μέχρι τοῦδε ἐπολιτεύθη, παραπαλεῖ καὶ μεγαλαυχεῖ ψευδομένη, ὀργιζομένη, συκοφαντοῦσα καὶ παρατάσσουσα ἀριθμοὺς καὶ πράξεις ψευδεῖς καὶ ἀσυστόλους, ὅπως δὲ ἔθεν ὑπερασπισθῇ τὰ δίκαια αὐτῆς αἰτήματα. Ἀρνείται τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαιτητικῶν διαβημάτων τῆς Ῥωσσίας, συγχρόνως δὲ δέχεται τὴν μετὰ τῆς Σερβίας ὑπὸ ὅρους διαιτησίαν, ἀποδέχεται τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τοιαύτην, ὅταν ἐκκενωθῶσιν ὅσα αὕτη κατέλαβε δι' αἵματος, ἐν ᾗ ἀρνείται ἐλλείψει συνθηκῶν τὴν μετ' αὐτῆς διαιτησίαν, διαμαρτύρεται διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῶν ἄλλων καὶ δὲν ἀποδέχεται τὴν ἀποστράτευσιν προτεινομένην ὑπ' αὐτῶν, ἀσμένως δέχεται τὴν διεξαγωγὴν συμβουλίου τῶν πρωθυπουργῶν ἐν Πετρούπολει, εὐθὺς ὡς συγκυριαρχήσει τῶν κατακτηθέντων ὑπὸ τῶν ἄλλων μερῶν, χωρὶς νὰ προτείνῃ διὰ τὴν Θράκην καὶ τὴν Β. Α. Μακεδονίαν τὸ αὐτὸ δι' ἑαυτὴν μέτρον. Εἶναι ἀληθῶς παιδαριώδης ἢ πολιτικὴ τῆς Βουλγαρίας, ὅταν ζητήσῃ τις νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ πάντα, ὡς φαίνονται, εἶναι δὲ καταχθόνιος καὶ μακιαβελικὴ, ὅταν γνωρίζῃ τις νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰ ἴδια αὐτῆς βήματα ποῖον σκοπὸν καὶ τέλος ἔχουσιν. Εἶναι ὁ λαὸς οὗτος κατὰ πάντων, ὑπὲρ πάντας καὶ διὰ πάντων, θέλων μόνον τὸ ἴδιον συμφέρον, τὴν ἴδιαν ἰσχὴν καὶ τὴν ἴδιαν ἐπέκτασιν, ἀδιαφορεῖ ὅμως διὰ συνθήκας, ὅρους συμμαχικοὺς, πολιτικὴν ἐντιμὸν καὶ δρᾶσιν ἐθνικὴν εὐσυνείδητον. Νομαδικὸς κατακτητῆς ἀρπάζων πόλεις, ἐγκαθιστάμενος ἐν αὐταῖς ταῖς κατοικίαις τῶν ἠττηθέντων, γενόμενος κύριος, οὐδέποτε κτιζῶν, στεγάζων καὶ ἰδρύων, ὡς οἱ Τούρκοι πόλεις, οἴκους, σχολεῖα, ναοὺς κ. ἄ. τ. ἀλλὰ ἐξοικονομούμενος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τῶν ἐκδιωχθέντων ὑπ' αὐτῶν ἀγρίως καὶ ἀπανθρώπως. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδη τις ἀπὸ σήμερον τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ τοιοῦτου λαοῦ, πέπτωται ὅμως δυστυχῶς νὰ δοκιμασθῇ καὶ αὐθις τὸ ἐλληνικὸν γένος ὑπὸ τοιοῦτου ἀγρίου καὶ βαρβάρου λαοῦ. Θὰ παρέλθῃ ἴσως τὸ καθεστῶς ἄνευ τῆς ἐκδηλουμένης παντα-

χόθεν πολεμικής ενέργειας, καθ' όσον οι λόγοι, ους ανεφέραμεν ανωτέρω εἰς σπουδαιότατοι, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἔθνος ἡμῶν δέον νὰ ἴσταται ἐφ' ὄπλου ἀνὰ χεῖρας κατὰ τοιοῦτου λαοῦ, διότι εἰς τὸ θράσος τοιοῦτου λαοῦ μόνος ὁ διὰ τῶν ὄπλων φόβος εἶναι τὸ ἀληθές μέσον τῆς κατ.σχύσεως αὐτοῦ. Τοιαύτην ἔννοιαν δέον ν' ἀποδώσῃ τις εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνέργειαν τῶν ἡμερῶν τούτων, διότι ὄντως ἰκανὴν πίεσιν ἐξασκεῖ ἡ συνησπισμένη Εὐρώπη εἰς τὴν εἰρηνικὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου. Ὑστερον δὲ τῆς διὰ τῆς διαιτησίας λύσεως, ἴσως πανευρωπαϊκὸν συνέδριον καθορίσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὰ διάφορα γεγονότα, ἀπερ' αἱ τρεῖς συνδιασκέψεις συνετέλεσαν καὶ συντελοῦσι μέχρι τέλους αὐτῶν. Ἄλλως ἢ μέλλουσα τῶν κρατῶν τούτων καὶ τῆς Τουρκίας εἰρήνη θέλει διακυβεύεσθαι συγχάκις ὑπὸ τῶν μὴ φιλησῦχων πατριωτῶν. Τὸ μέλλον θὰ καταδείξῃ τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων τούτων κατάστασιν, καὶ τὴν τελειωτικὴν αὐτῶν διευθέτησιν συμφώνως πρὸς τὸ γενικὸν ὄφελος τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῶν κρατῶν τοῦ Αἴμου, ἅτινα χρονίως ἤδη ἐδοκιμάσθησαν καὶ διαφοροτρόπως ἐταλαιπωρήθησαν.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εἰλικρινῶς καὶ ὑπερβολικὰ ἐλυπήθη ἡ παρ' ἡμῶν κοινωρία μαθοῦσα κατ' αὐτὰς τὴν ἐντεῦθεν εἰς τὴν προτέραν τοῦ ἐν Ζακύνθῳ θέσιν μετὰ θέσιν τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων καὶ διαπρεποῦς λογίου κ. Ζαχαρία Παπαντωνίου, διότι μεθ' ὅλον τὸ βραχύτατον τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του διάστημα ὁ κ. Παπαντωνίου ἐνωρὶς προσείλκυσε ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὸν εὐγενέστατον χαρακτήρα του καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως πρωταφανῆ διὰ νομάρχας προσήκειάν του. Ἄλλ' ἐκείνο, δι' ὃ εἶτι μᾶλλον ἐξετιμήθη ὁ κ. Παπαντωνίου, εἶναι ὁ ἰδιαιτέρως του καὶ ὅλων πρακτικὸς τρόπος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του μὴ ἀρκουμένου εἰς μόνας τὰς πρὸς τοὺς ὑποδεστέρους διαταγὰς καὶ ὁδηγίας του, ἀλλὰ καὶ κατερχομένου αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πρὸς συνάντησιν πάσης τάξεως πολίτου καὶ ἐρωτῶντος καὶ ἀντιλαμβάνομένου αὐτοπροσώπως τῶν διαφορῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, πράγμα τὸ ὁποῖον ἦν ἀγνωστον πρότερον διὰ τὴν Σύρον. Διὰ τοῦτο εἶναι εὐτυχὴς ἡ Ζάκυνθος ἐπανακτώσα ἕνα τόσον προσήγη, ἐπιμελῆ καὶ διακεκριμένον ἐπὶ ζήλῳ, ἰκανότητι καὶ δράσει ἀνώτερον διοικητικὸν ὑπάλληλον.

— Δύναται τις ἀληθῶς εἰπεῖν ὅτι ἡ δρᾶσις ἐπροσωποῖθη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νέου διευθυντοῦ τῆς παρ' ἡμῶν ἀστυνομίας μοιράρχου κ. Καστρινοῦ, διότι πρῶτην ἤδη φοράν ἡ Σύρος ἔσχε τὸ εὐτύχημα ν' ἀποκτήσῃ τόσον ἀκαταπόνητον καὶ δραστήριον ἀστυνομικὸν διευθυντὴν, ὅστις οὐ μόνον τοῖς ὑπ' αὐτὸν ὀργανοῖς ὑπέδειξε καὶ ἐπέβαλε τὴν ἀκριβεστέραν τοῦ καθήκοντός των ἐκπλήρωσιν ὡς φρουρῶν τῆς δημοσίας τάξεως, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος οὐδενὸς φείδεται πόνου, ὅπως αὐτοπροσώπως ἐπιδέλῃ κατ' ἐκάστην τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τούτων λαθῶν συνάμα καὶ πλείστα οὐσιώδη καὶ τὰ μάλιστ' ἀποδοτικὰ μέτρα ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῆς δικαιοδοσίας του ζητημάτων. Οὕτως οὐ μόνον διὰ τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως σοδαρῶς ἐμερίμνησεν ὁ κ. Καστρινὸς καλέσας παρ' αὐτῷ διαφόρους ἐπαγγελματίας καὶ ὑποδείξας αὐτοῖς τὰ ληπτέα πρὸς τοῦτο μέτρα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τόσοσ χρόνου περιμάχητον ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς παρ' ἡμῶν πωλήσεως τοῦ ἄρτου ἔλαβεν ἐνεργὸν φροντίδα ζητήσας προηγουμένως τὴν γνώμην ἐπ' αὐτοῦ τῶν προέδρων ὄλων τῶν ἐνταῦθα Συλλόγων καὶ Σωματείων, ἵνα μὴ προβάλλωσιν ἔκτοτε οἱ ἄρτοποιοὶ μας παράπονα ὅτι ἀδικοῦνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ ἐξελέγξει τῶν λιποβαρῶν ἄρτων των, τῆς πλειονοψηφίας ὅμως τῶν κ. κ. προέδρων προτιμησάσης καὶ ψηφισάσης ὑπὲρ τοῦ κρατοῦντος συστήματος τῆς κατ' ὄκλαν πωλήσεως τοῦ ἄρτου ἀντὶ τῆς διὰ ζυγίου πωλή-

σεῶς του, ἣν ἐπιζητοῦσιν, ὡς γνωστὸν, οἱ ἄρτοποιοὶ μας. Πάντα ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ κ. Καστρινοῦ καταδεικνύουσι, φρονοῦμεν, πασιφανῶς τὴν ἀστυνομικὴν του δρᾶσιν, τὸν ἀπαράμιλλον ἐν τῇ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ζήλον του, ὡς καὶ τὴν διηνεκὴν περὶ τῆς πολλαπλῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας μερίμναν του, ἀναδεικνυμένου οὕτω τοῦ κ. Καστρινοῦ προτύπου διευθυντοῦ ἀστυνομίας, ἀξιοπαύου, θαυμαστοῦ καὶ ἀναγκαιοτάτου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ.

— Ἐπισκεφθέντες κατ' αὐτὰς τὸν καθ' ἡμᾶς ἱερὸν ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν εἶδομεν μετὰ πλείστης ὀσης εὐχαριστήσεως ὅτι ἤρξατο ἡ γενικὴ αὐτοῦ ἐσωτερικὴ διακόσμησις, κατὰ τὸν ρυθμὸν τὸν ἐφαρμοθέντα εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Καὶ οὕτω μετ' ὀλίγον ὁ μικρὸς οὗτος ναὸς θ' ἀποτελῇ ἐν τῶν καλλίστων θρησκευτικῶν κοσμημάτων τῆς πόλεώς μας, χάρις εἰς τὸν ἀκατάβλητον ζήλον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου καὶ τὰς εὐσεβεῖς διαθέσεις φιλοθρήσκων συμπολιτῶν μας, μεταξὺ τῶν ὁποῖων ἐπιφανῆ θὰ καταλάβῃ θέσιν ὁ κ. Ἡλίας Φουστάνος, δαπάναις τοῦ ὁποῖου συντελεῖται ὁ τόσον πολυτελὴς ἐσωτερικὸς τοῦ Ναοῦ διάκοσμος, ὡς θετικῶς πληροφοροῦμεθα. Εἴμεθα πλέον ἢ δέδοται ὅτι σοδαρῶς προσκρούομεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τοῦ φίλου κ. Η. Φουστάνου, νομίζομεν ὅμως ὅτι ὁ πρὸς εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ζήλος τῶν εὐσεβῶν δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπάται, ἀλλὰ προσσηκόντως νὰ ἐξαίρηται, ἵνα τὸ ἐπαινετὸν παράδειγμα των εὐρίσκη καὶ ἄλλους μιμητὰς.

— Μεταξὺ τῶν πρώτων κατ' ἐκλογὴν προβιθασμῶν ἐν τῇ πολεμικῇ ἡμῶν ναυτικῇ περιλαμβάνεται καὶ τὸ τίμιον ὄνομα διαπρεποῦς φίλου τοῦ «Βήματος», τοῦ κ. Μ. Γούδα, προαχθέντος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου. Ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ταύτῃ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐκτιμῆσει τῆς ἀξίας του ὡς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς πρὸς τὴν πατρίδα παρέσχε κατὰ τὰς κρίσιμους ταύτας περιστάσεις, συγχαίρει ἐγκαρδίως τῆς κ. Μ. Γούδα τὸ «Βήμα» εὐχόμενον αὐτῷ καὶ τὴν ὡς οἶον τε τάχιον ἀπόκτησιν τῶν ναυαρχικῶν ἐπομιδῶν.

— Μεταξὺ τῶν ἐσχάτως προαχθέντων κατ' ἐκλογὴν εἰς ὑποπλοιάρχους τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καταλέγονται καὶ δύο ἐκ τῶν φιλότατων τῇ συντάξει τοῦ «Βήματος» ἀξιωματικῶν, οἱ κ. κ. Πέτρος Βούλγαρης τῆς φερωνύμου μεγάλης Ὑδραϊκῆς οἰκογενείας καὶ Δημήτριος Τζωτζης, τῆς τόσῃ πρὸς τὴν Σύρον συνδεομένης μεγάλης οἰκογενείας τῶν Φαρῶν. Ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ταύτῃ προαγωγῇ τὸ «Βήμα» συγχαίρει αὐτοὺς ἐγκαρδίως, εὐχόμενον αὐτοῖς τάχιστα καὶ εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς προαγωγῆς.

— Οὐχὶ σπανίως γεγονότα τινὰ, εἴτε ἐξ ἀπλῆς παρεξηγήσεως τῆς πλοκῆς των εἴτε καὶ ἐκ πόνου τῶν ἐνδιαφερομένων, παρουσιάζονται καὶ μεταδίδονται ὑπὸ ὅλων ξένῃν πρὸς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν μορφήν, ἐνεκεν δὲ τούτου καὶ ἀναγράφονται πολλάκις ταῦτα παρομοίως καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας διδούσας πίστιν — ἀδόλως πάντοτε — εἰς τὴν τοιαύτην περὶ τῶν γεγονότων τούτων διήγησιν. Τοῦτ' αὐτὸ συνέδη καὶ διὰ τὰ ἀνωφελῆ καὶ ἀτυχέστατον προσιωπιζόμενα τὸ ἑαυτῶν μέλλον συνοικέσια, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν τῇ παρελθόντῃ ἡμῶν φύλλῳ ἀποδώσαντες τὴν παρασκευὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, ἃς, τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἐφανταζόμεθα ἀνακρίβεις. Πλὴν ἐξετάσαντες μᾶλλον ἐπισταμένως τὰ τῶν συνοικεσιῶν τούτων ἐξηκριβώσαμεν ὅτι ἡ δημογραφία αὐτῶν ὀφείλεται εἰς μόνην τὴν ἐπιθυμίαν καὶ αὐτόδουλον δόλωσιν τῶν παραδοτῶν τοῦ ποιν. νόμου πρὸς ἀποφυγὴν διὰ τοῦ γάμου τῆς ἐκ τοῦ νόμου τιμωρίας των. Καὶ διὰ τοῦτο, καίτοι οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην, ἐπαναλαμβάνομεν, πρόθεσιν ἐξυδρίσεως ἐνεῖχαν τὰ παρ' ἡμῶν ἐπὶ τούτου γραφέντα, ἐθεωρήσαμεν καθήκον νὰ ἐπανορθώσωμεν ταῦτα, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἡ ἀστυνομικὴ ἡμῶν ἀρχὴ ἐπέτελεσε τὸ καθήκον τῆς ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀκριθείᾳ καὶ τῇ προσήκοντι νομίμῳ μέτρῳ.

— Δὲν φαίνεται ν' ἀποκλείηται ἡ ἰδέα πιθανοῦ ἐγκλήματος ὡς πρὸς τὸν αἰφνῆδιον θάνατον τοῦ Ρώσου ἀρχιμανθῆρου Κυπριανοῦ, ἀφοῦ, ὡς πληροφοροῦμεθα, ὀλόκληρος ἡ μικρὰ αὐτοῦ περιουσία διηρηπάγη παρ' ἐνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων γειτόνων. Πλείστα τῶν διαρπαγέντων ἀντικειμένων εὐρέθησαν, τῇ ὑποδείξει ἐνὸς συλληφθέντος καὶ κρατουμένου γείτονος, ἐντὸς παρακειμένου φρέατος, φαίνεται ὅμως ὅτι ἐκλά-

πησαν καὶ ἄλλα διὰ τὴν εὐρεσιν τῶν ὁποῖων ἐργάζεται ἡ ἀρμοδία ἀρχή.

— Ἀνεγγνομεν καὶ ἡμεῖς τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἀπερ' ἔδωκεν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Γρώμαν ἐκμετάλλευσίς τοῦ ἐν Σερφίῳ μεταλλείου τῶν Χαλάρων, εἰσπραχθεισῶν μέχρι τέλους τοῦ 1912 καὶ κατὰθετισῶν εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης 218,750 δραχμῶν, κατὰ τὴν πρό τιμος ὑποβληθεῖσαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ Γεωλογοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Μεταλλείων. Καίτοι δὲ γνωρίζομεν καλῶς ὅτι προσκρούομεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τοῦ κ. Γρώμαν, ἐν τούτοις θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν ἀπαράβατον, ἀπὸ ἀπόψεως οὐχὶ διαφημίσεως καὶ τιμητικῆς, ἀλλὰ παραδειγματισμοῦ πρὸς πρόθυμον μίμησιν καὶ ἄλλων δυναμένων νὰ μιμηθῶσι τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Γρώμαν, νὰ γράψωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς περὶ τῆς κοινωφελούς ἐνεργείας τοῦ ἀνδρός, ὅστις δὲν ἠρέθη εἰς μόνον τὸ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐνδιαφέρον του ὀφελήσας αὐτὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερθὲν σημαντικώτατον ποσόν, ἀλλ' ἔχων καὶ καρδίαν εὐγενῆ καὶ φιλόανθρωπον δὲν παρέλιπε νὰ ἔλθῃ εἰς θεραπείαν καὶ ἐπούλωσιν πλείστον ἐκ τοῦ πολέμου πληγῶν διαθέσας μέγα ποσὸν μηνιαίως ὑπὲρ τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον μεταδάντων ἐργατῶν τοῦ μεταλλείου του.

— Μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀξιοσημειώτου προθυμίας ἤρξαντο κατατασσόμενοι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, 1ης Ἰουνίου, ἐν τῇ στρατολογικῇ γραφείῳ οἱ κληρωτοὶ Ἑρμοπολίται καὶ Σύριοι τοῦ 1913, οἵτινες πάντες παρουσίασαν τὸ ἐξαιρετικὸν φαινόμενον νὰ ζητωκραυγάσωσι μετ' ὅλην τὴν δύναμιν τῶν στέρνων των — μετὰ τὴν δόσιν ὑπ' αὐτῶν τοῦ ἱεροῦ ὄρκου τοῦ «Ἑλληνοσ στρατιώτου — ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας Κωνσταντίνου, ἐν ᾧ ἄλλοτε οἱ προσερχόμενοι εἰς τὸν στρατὸν περιωρίζοντο εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. Τὸν μέγαν δ' ἐνθουσιασμὸν τῶν κληρωτῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐπόμενον ἀξιοσημειώτον γεγονός τῆς πρωίας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, καθ' ὃ προσελθὼν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, ὅπως ἐξετασθῆ ὡς μάρτυς, εἰς κληρωτὸς τοῦ Δήμου Σύρου καὶ ἐρωτηθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. ἀνακριτοῦ διαπὶ προσήλθεν αὐτόκλητος νὰ μαρτυρήσῃ, ὁ ἀπλοῖκὸς κληρωτὸς ἀπήντησεν: «ἤλθα, διότι φεύγω ἀπόψε κληρωτὸς πηγαίνω γὰρ τὸν Βασιλέα μας!» Καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν του ὁ φιλόπατρις χωρικὸς διετυθύνθη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον δόξ ἐνθουσιωδῶς καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν λοιπῶν κληρωτῶν τὸν ὄρκον τοῦ «Ἑλληνοσ στρατιώτου καὶ ζητωκραυγάσων ζωήρως ὑπὲρ τοῦ στρατηλάτου Βασιλέως μας Κωνσταντίνου.

— Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν εὐδοκίμως λειτουργοῦν Ἱερατικὸν Ταμεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τελεῖ αὐριον Κυριακὴν τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν αὐτοῦ μεθ' ὅλης τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος. Ἀφ' ἑσπέρας εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν, περὶ ὧραν 6 μ. μ. θέλει χοροστατήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος, παρισταμένου τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν τῶν Ναῶν, καὶ τὴν πρωίαν εἰς τὴν λειτουργίαν, καθ' ἣν θὰ ἀναπεμφθῶσι δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ ὑγείας τῶν ἐπιζώντων μελῶν τοῦ Ταμείου καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἀποβιωσάντων ἱδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ μετόχων αὐτοῦ. Εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις τοῦ ἱεροῦ Κλήρου ἃς ἐνωθῶσι καὶ αἱ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἀποτιόντων δι' αὐτοῦ φόρον εὐλαθείας πρὸς τὰ τελοῦντα τὴν ἐορτὴν ταύτην ἱερά πρόσωπα, ἅτινα νυχθημερὸν δέονται ὑπὲρ ὑγείας, εὐημερίας καὶ μακροημερεύσεως αὐτῶν.

— Θανατικὴ ἐκτέλεσις Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ «Χαμητιέ». Τηλεγραφοῦσιν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ «Χαμητιέ» ὑπογράφεντος ἤδη τοῦ πρωτοκόλλου τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης μετὰ τὴν Τουρκίαν ἀνεφάνη πάλιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν. Συμπληρωτικὰ τηλεγραφήματα βεβαιοῦσιν ὅτι ἐπὶ τοῦ «Χαμητιέ» συνεκροτήθη πολεμικὸν συμβούλιον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐδικάσθησαν 10 Ἑλληνοαἰχμάλωτοι, συλληφθέντες κατὰ τὴν περιφημὴν δρᾶσιν τοῦ Τουρκικοῦ τούτου καταδρομικοῦ εἰς τὰς εἰρηνικὰς ἀκτὰς τοῦ Δυρραχίου. Ἐκ τῶν

Η ΤΑΡΙΧΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ

(Συνέχεια εκ του υπ' αριθ 125 φύλου).

Ανακοίνωσις γενομένη κατά το Παγκυκλαδικόν Συνέδριον τῶν διμοδιδασκάλων Κυκλάδων τὸν Αὐγουστον 1912.

ὑπὸ Α. Ν. Καμπάνη.

Ἄς υποθέσωμεν ὅτι, τὸ Μουσεῖον τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας τῶν Παρισίων τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ τὸ σπουδαιότερον καὶ τὸ πλουσιώτερον πάντων τῶν ἐθνῶν καίεται· αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης ταύτης θὰ ὀπισθοδρομήσουν κατὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦλάχιστον διὰ τινὰς ὑποδιαιρέσεις (κλάδους) αὐτῆς. Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλοὶ ἐρρασιτέχναι ἔχουν συλλογὰς πλουσιωτάτας, ἀλλὰ τινες ἐξ αὐτῶν ἐκμηδενίζουν, οὕτως εἰπεῖν, τὰ δῆθεν ἀξία ἀποτελέσματα ταξινομοῦντες καὶ ὀνομαζόντες ταύτας κατὰ μέθοδον ἢ σύστημα ἐπινοηθέν ὑπὸ τινος φιλοτίμου μὲν ἀλλ' ἀδαοῦς καὶ τὸ ὁποῖον ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κατανοηθῆται ἢ μόνον ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Ἐκ πάντων δὲ τῶν ἐθνῶν ἐν Γαλλίᾳ ἡ Ταριχευτικὴ τέχνη ἔχει φθάσῃ εἰς περιωπὴν τοιαύτην εἰς ὅσον εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος.

Σήμερον ἡ σπουδὴ τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας προώδευσε τόσο, ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ περιοριζώμεθα καὶ ν' ἀρκούμεθα εἰς κρίσεις καὶ συλλογισμούς καὶ συμπεράσματα, εἰς ὑποθέσεις καὶ δοκιμασίας καὶ ἐκτιμήσεις κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ ν' ἀποφαινώμεθα εἰρή καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ νὰ ταξινομήωμεν τὰ ὄργανα ὄντα στηριζόμενοι μόνον εἰς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῶν γνωρίσματα (σχῆμα, χροῶμα, μέγεθος κλπ.), ἅτινα εἰσὶν ἀνεπαρκῆ χαρακτηρηστικά. Ἴνα δὲ μὴ ἀπατώμεθα ὑπὸ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῶν ὄψεως καὶ τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν χαρακτηρῶν, ἅτινα συχνὰ ἐμβάλλουσιν εἰς σφάλματα, ἀμφιβολίας καὶ πλάνης καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀδικφιλονίκητον ἀξίαν ἔχοντας φυσιοδίφαι, κατέφυγον οὗτοι εἰς τὴν βοήθειαν τῆς ἀνατομίας καὶ τὴν ἐξερεύνησιν καὶ διονύχιον ἢ ἐν μιᾷ λέξει τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην καὶ τῶν ἐλαχίστων ὀργάνων, ἅτινα συνιστῶσι τὸ ζῶον ἢ τὸ φυτόν.

Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ὥστε εἰς φυσιοδίφαις ἐμπειροῦς νὰ κρατῆ ἀνά χεῖρας τὴν σμίλην καὶ νὰ ἐπεξεργάζηται ἐν ἀντικείμενον διὰ τῆς κανονικῆς ἀνατομίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνηται νὰ διατηρῆ τοῦτο ἀνευ κινδύνου καὶ ἀνευ ἀποστροφῆς καὶ ἀηδίας διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀνατομικὴν ἐξεργασίαν ἐξακριβῶσιν τοῦ ἀνατεμνομένου ἀντικειμένου. Τοῦτο εἶνε ἴσως μᾶλλον ἀπαρκίτητον ἀκόμη διὰ τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν ὀργάνων καὶ λειτουργιῶν τῶν ζῶων καὶ τῶν φυτῶν παρὰ διὰ τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν ὀργάνων καὶ λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅχι διότι διατρέχει μεγαλύτερον κίνδυνον ὁ ἀνάτομος εἴτε ὑπὸ τῶν ἀμυχῶν τοῦ ἐγχειρητικοῦ ἐργαλείου εἴτε ὑπὸ τῶν μισμάτων καὶ μολυσμάτων τῶν σσηπιῶν σαρκῶν τῶν πτωμάτων, διότι αἱ συνέπειαι εἶνε αἱ αὐταὶ εἰς ἀμφοτέρω, ἀλλὰ διότι εἶνε πάντοτε εὐκόλον νὰ προμηθευώμεθα ἐκκάστοτε ἐν νέον πτώμα ἀνθρώπινον ἐξ ἐνὸς ἀνατομείου, ὅταν τοῦτο ἐπὶ τοῦ ὁποίου σπουδάζομεν ἀρχῆται νὰ διηθῆται διὰ τῶν πόρων· ἐνῶ τούναντιον διὰ νὰ προμηθευθῶμεν τὸ πτώμα ἐνὸς ζῶου σπανίου δὲν μᾶς διδῆται πάντοτε ἢ κατὰλληλος εὐκαιρία ἀλλ' ἐνίοτε μίαν καὶ μόνην τοιαύτην καθ' ἅπαντα τὸν βίον μας. Εἶνε λοιπὸν πολῦτιμον διὰ τὸν φυσιοδίφην κατὰ τὰς σπανιωτάτας ταύτας εὐκαιρίας νὰ δύνηται οὕτως νὰ διατηρῆ τὸ σῶμα ἐνὸς ζῶου σῶον καὶ ἀνέπαφον καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐρεῖνης καὶ ἐξακριβώσεως καὶ εἰς πάσας τὰς θερμοκρασίας (ἐποχὰς καὶ κλίματα). Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐφάνετο δόξαλον εἰς τὴν λύσιν του καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς οἰκονομίας τοῦ γρήματος, ὅταν ὁ Jean-Nicolas Gannal γάλλος γηραιὸς διαπρεπῆς (1791-1853), ἀνεκρίνωσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν καὶ εἰς ἐκείνην τῆς Ἰατρικῆς τὴν ἐπιτυχῆ ἀνακάλυψιν τὴν ὁποίαν εἶχε κάμῃ ἐκ ταύτης τῆς ἀφορμῆς, δηλ. εὗρε τὸν τρόπον (μέθοδον) δι' οὗ νὰ διατηρῆ ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὰ πτώματα τῶν ζῶων ἄσθητα, δηλ. τεταριχευμένα.

Ἄλλὰ καὶ ἡ προπαρασκευὴ τοῦ σκελετοῦ ἀποβαίνει λίαν ἐνδιαφέρουσα, κυρίως δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ παλαιοντολογία (ἡ σπουδὴ τῶν ἀπολελιθωμένων ζῶων καὶ φυτῶν) φέρει εἰς φῶς ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς πλῆθος ἀπειρον σκελετῶν ζῶων καὶ ἀνθρώπων ἐξαφανισθέντων ἐκ τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, [καὶ τὶ ἄλλο εἶνε τοῦτο παρὰ ταριχεύσεις τούτων ἐκ μέρους αὐτῆς τῆς ἰδίης τροφῆς τῆς Γῆς· ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, ἅτινα προσφέρει ἔτοιμα ὡς μέσον μελέτης καὶ σπουδῆς τῶν ὄντων τῆς ; οἷα πχ. εἶνε τὰ ἐν Πικερμῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ ἀλλαχοῦ εὐρισκόμενα, καὶ ὁ πρό τινων ἐτῶν ἐντὸς τῶν παγετῶνων τῆς Σιβηρίας εὐρεθεῖς πελώριος Μαμούθ ἀέραςιος καὶ ἄθικτος ὡσεὶ προσφάτως ἀποθανών], τὰ ὅποια πρέπει ἀδιαλείπτως νὰ τίθενται εἰς ἀντιπροβολὴν πρὸς τοὺς σκελετοὺς ζῶων σήμερον ὑπαρχόντων καὶ ζώντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν εἰς τίνες κλάσεις ζῶων ἀνήκουσιν, εἰς τίνα οἰαγένειαν καὶ εἰς ποῖον γένος πρέπει νὰ τὰ κατατάξωμεν κλπ.

Ἴνα δὲ ὠφεληθῶμεν ἐξ ὅλων τῶν ἀνακάλυψεων, τὰς ὁποίας μᾶς παρέσχον αἱ πρόοδοι τῆς Ταριχευτικῆς τέχνης, ἐν Γαλλίᾳ ἰδίως, ἐπεξετείνωμεν τὰς ἀναζητήσεις μας εἰς ὅλα τὰ σημαντικώτερα συγγράμματα τὰ ποιούντα λόγον περὶ τῶν σπουδαστηρίων τῆς φυσικῆς ἱστορίας τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν προπαρασκευαστῶν καὶ ταριχευτῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας ὡς καὶ ἄλλων, ὅσα ἴητο δυνατόν νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸν σκοπὸν μας. Καίτοι δὲ ἡ ταριχευτικὴ παρ' αὐτοῖς ὑπολείπεται πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειότητα ἐκείνην εἰς ἣν ἔχει φθάσῃ σήμερον ἐν Γαλλίᾳ. ἔχομεν ἐν τούτοις ἐρκυισθῆ ἐκ τῶν ἔργων τῶν συμβουλῆς τινὰς ταριχευτικῆς, ὅσαι εἶνε δυνατὸν νὰ εὗρουν παρ' ἡμῶν μίαν πιστὴν ἐφαρμογήν. (ἀκολουθεῖ)

ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ καὶ ΑΝΔΡΟΥ

Τῇ προσεχῇ Κυριακῇ (9ῃ ἰσταμένου) τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἢ ἐπέτειος ἑορτῆ τοῦ Ἱερατικοῦ Ταμείου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπισκοπῆς. Ὁ ἑσπερινὸς τελεσθήσεται χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ἡμῶν τὴν 6ην ὥραν μ. μ. τοῦ Σαββάτου παρισταμένων πάντων τῶν ἱερέων, ἱεροδιακόνων καὶ ἱεροψαλτῶν. Ὡσαύτως τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς θέλει τελεσθῆ λειτουργία Ἀρχιερατικὴ μετὰ δεκαπεντάδος ἱερέων καὶ διακόνων ὑπὲρ Ὑγείας τῶν ἐπιζώντων Μελῶν τοῦ Ταμείου καὶ ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης τῆς ψυχῆς τῶν ἐν Κυρίῳ ἀναπαυσαμένων Ἰδρυτῶν, Εὐεργετῶν καὶ Μετόχων αὐτοῦ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συμπολίται ἡμῶν ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσιν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐνώσωσι τὰς μετὰ τῶν ἱεροῦ Κλήρου πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις των ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 7 Ἰουνίου 1913.

Ἡ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Ἐνοικιάζονται παρὰ τῷ κ. Ἐμμ. Κ. Βαφίᾳ δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγρατζιᾷ μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν καὶ τοῦ κήπου τῆς, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἐλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ἣ τῆς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόξου, ἀμφοτέραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιά.

Ἐνοικιάζεται ἐν Ἐπισκοπεῖῳ μεγάλη καὶ εὐάερος οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῆ κ. Μαριγῶ χήρα Ἐμμ. Ἀνδρουλῆ.

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Ἐδωδιμοπωλεῖον τοῦ κ. Σίμου Ἀλαφρούζου εὐρίσκονται ἐκτὸς ὅλων τῶν ἀποκτικῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφνημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργουστασίου τοῦ κ. Βαλλινδρῶ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπεῖαν ἔχει ἀναλάβῃ. Ἐπίσης ἐν αὐτῷ εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΑΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον

ΗΛΙΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ἐφθασε γνήσιον

ΟΥΖΟ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

Εἰς τὸ ΠΡΑΚΤΟΡΕῖΟΝ

ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Πωλεῖται

Ὁδηγὸς τῶν Νόμων

περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν

Πωλοῦνται Σκελετὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, καὶ ξυλείας, ἦτοι τάβλες, καθρόνια, ὑελοπίνακες κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς ὀπισθεν τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῶν Καθολικῶν οἰκίας τοῦ κ. Ἄρ. Σοφιανοῦ ἀποτελούμενον ἐξ αἰθούσης, 5 δωματίων, μαγειρείου, κελλαρίων κλπ. μετὰ δεξαμενῆς ὀμβρίου ὕδατος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Λαγουροῦ.

Ἐχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀσετυλήνης καὶ ἀρκετὰ ἐπιπλα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἄνδρ. Μπαλῆ.

Ἐνοικιάζεται καὶ πωλεῖται Οἰκία νεόκτιστος διώροφος περιέχουσα εἰς μὲν τὸ ἄνω πάτωμα δύο δωμάτια ὕπνου, σάλαν, διάδρομον καὶ μαγειρεῖον, εἰς δὲ τὸ κάτω μίαν αἰθουσαν καὶ ἀποχωρητήριον, ὕδωρ ἄφθονον καὶ κήπον μὲ διάφορα καρποφόρα δένδρα. Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται παρὰ τὴν συνοικίαν Βαπόρια ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σαλταμπάση. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Γεωργίῳ Α. Κοντιζᾷ.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτῆς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.